

„PROFYSIS“ a MÉ ON

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2006](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2006](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 31. 3. 2006
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 31. 3. 2006

„PROFYSIS“ a MÉ ON

Každé pravé jsoucno je vnitřně integrovaným událostným děním, které po celou dobu svého (individuálního, konkrétního) „bytí“ (= EINAI) v každém okamžiku „začíná“ a také „končí“. To také znamená, že v každém okamžiku svého „bytí“ (tj. každou svou okamžitou „jsoucností“) je jakožto „jsoucí“ (TO ON) spjato se svou bylostí i budoucím, které nelze omezit či redukovat na „nic“, na pouhé „není“, „nejsoucnost“, tj. ztotožnit. A tato spjatost nemůže být „zajišťována“ ničím vnějším, ničím, co je už skutečně a má (dostalo) svou vnější stránku. Jak je možno tomu rozumět? Pokud vůbec můžeme smysluplně užít starého pojmu „participace“, pak pro to, jak každé událostné dění „participuje“ na přicházejícím čase (tj. nikoliv na „obecném“ čase, který vzniká překrýváním a vzájemným pronikáním „časování“ – nebo „časení“ – pravých jsoucen v určitém okrsku „světa“; touto „časení“ je třeba rozumět jako jedné stránce aktivního výkonu vlastního „bytí“). „Ještě nejsoucí“ čas (tj. budoucnost) může „nastávat“, tj. stávat se (dočasně) „přítomností“ (a pak přecházet v minulost jakožto čas „již nejsoucí“) pouze tak, že prochází „přítomností“ nesčetných subjektů jako jakýmsi činnými, aktivními průduchy, přičemž ovšem bez jejich aktivit a „výkonů“ by k tomu nemohlo nijak dojít. Souhra těchto „jednotlivých“ aktivit a výkonů – snad s výjimkou primordiálních událostí – může být garantováno jen v oblasti přípravy proměny „obecné“ budoucnosti v jednotlivé „budosti“ konkrétních subjektů. Tato proměna musí mít nějakou „strukturu“, byť – zajisté – nepředmětnou. Je však nezvratným dokladem toho, že sféra „ryzí nepředmětnosti“ rovněž není bez pohybu, není ničím neměnným. Je tedy zároveň sférou, kde je možný „život“, pokud tohoto slova nechceme tvrdošíjně užívat jen v biologickém smyslu. A v tomto kontextu má dobrý smysl mluvit jak o analogii FYSIS, ovšem nevázané na předmětnost a dokonce na žádné jsoucno, tak o živém „ne-jeoucnu“ Pochopitelně to vyžaduje podrobnější rozbor a sledování možných interpretací (rozhodně nic, co usnadňovalo nějaké předčasné fantazírování).

(Písek, 060331-2.)